

[Weikop.]

ministers tanke, at der skulle træffes foranstaltninger i så henseende, forekommer det mig rent umiddelbart, at det havde været mere naturligt, at der havde stået noget om det i lovforslaget, så der på grundlag heraf kunne være foregået en dybtgående debat. Såvidt jeg ved, er det toldkommissionen, der har beskæftiget sig med problemerne angående dumping. Jeg skal ganske vist erkende, at man i forbindelse med vareforsyningsloven kan drøfte alt — jeg var nær ved at sige: mellem himmel og jord — men jeg vil altså gerne sige, at hvis regeringen fremsætter et lovforslag om dumping, eller hvis spørgsmålet forhandles de steder, hvor det almindeligvis er på programmet, er vi fra vor side meget parat til at drøfte et sådant forslag meget indgående, og det samme tror jeg gælder resten af dette høje ting.

Jeg vil imidlertid prøve at holde mig til selve lovforslaget og ikke komme ind på de økonomiske problemer, som vi jo har drøftet ved anden lejlighed. Jeg må straks sige, at det forekommer mig, at den højtærede minister og regeringen ikke har vist nogen større imødekommenhed overfor de ønsker om ændringer i loven, som blev fremført fra vor side, da det tilsvarende lovforslag var til behandling for et år siden, og jeg kan selvfølgelig meget dårligt tænke mig, at ministeren har glemt, at vi ikke stemte for lovforslaget sidst, netop fordi regeringen afviste ethvert forslag fra vor side om at gøre loven mere tidssvarende. Jeg ved ikke, hvorfor ministeren slet ikke vil vise sig imødekommende, men jeg kunne tænke mig, at ministeren stoler på, at det radikale venstre stadig fastholder sine, jeg må måske kalde det fortidsbetragtninger, og vil se loven uændret forlænget.

Ministeren har i sin fremsættelsestale måttet bruge mange kraftige vendinger til forsvar for en uændret forlængelse af loven. Den højtærede minister sagde, at tiden er ikke inde til en tilbundsgående ændring eller til mere eller mindre letsindige eksperimenter, og at det ville være akavet og upraktisk ikke at have en lovgivning på dette område; ministeren dæmpede det dog lidt ned ved tilsidst at sige, at tiden ikke er inde til en større revision. Jeg ved ikke, om

det sidste blot er noget, der er løbet i pen-
nen, eller det betyder, at ministeren trods sine mange advarsler vil forhandle om ændringer til loven.

Ministeren kender jo vore ændringsforslag fra i fjor, og jeg tror, ministeren vil erkende, at loven, hvis den var blevet ændret som foreslået af os, i det forløbne år ville have givet ministeren fuldt tilstrækkelige bemyndigelser, og det synes jeg er det afgørende for bedømmelsen af vore ændringsforslag fra i fjor. Hvis ministeren derimod kunne sige, at der var sket det eller det, om loven var blevet ændret, som vi ønskede det, så havde der været en virkelig begrundelse for at fremsætte forslag om uændret forlængelse af loven. Men sådan er det jo ikke. Det ville med andre ord ikke have været letsindigt at gennemføre vore ændringer i fjor. Noget helt andet er, om det vil blive nødvendigt at kræve andre ændringer i loven nu, og det skal jo vise sig under lovforslagets videre behandling.

Den højtærede minister har slået fast, jeg tør næsten sige med syvtommersøm, at man ikke behøver at føle sig urolig eller nære frygt for, at bemyndigelsen vil blive misbrugt. Ministeren sagde allerede i fjor, at det efter gældende praksis ville være utænkeligt at gennemføre foranstaltninger af væsentlig betydning, uden at ministeren havde forelagt ændringerne i vareforsyningsudvalget. Selvom den højtærede minister af hjertet mener det, hun skriver, må hun have glemt, at landbrugsministeren gennemførte importforbud for korn udenom udvalget med den begrundelse, at det var sommer; at importforbudet ikke var nødvendigt, er en helt anden historie. Jeg kunne forresten videre spørge den højtærede minister, om landbrugsministeren har beføjelse til at udstede importforbud, og hvor hjemmelen i loven dertil er. Er et importforbud ikke nu en væsentlig ting?

Jeg tror, den højtærede minister forstår, at hendes mange forsikringer om, at vi ikke skal føle os urolige, ikke beroliger os helt, når der er blevet gennemført noget så vigtigt som et importforbud udenom vareforsyningsudvalget. Jeg spørger dernæst: Kan vi nu tro, at noget sådant ikke vil gentage sig? Tør den højtærede minister garantere for, at en minister, der har alle